

EVANGELIUM V KORINT?

Převod materiálu

Převod: Hana, redigoval Tomáš Trusina

Pořadí v lekci

23

1. MOTIVACE UVEDENÍ DO PŘÍPADU:

a) shrnutí a motivace „pro Teofila“

Teofil může přijít s otázkou, jestli má vůbec cenu chodit s Ježíšovým příbýhem mezi lidi, když ho stejně neberou. Zajímají je jejich kšefty, bohatství, z náboženství se zajímají leda o zajímavé zvláštnosti. Lukáš mu jako odpověď vykládá příběh o Pavlově zvěstování v Korintu. V tomto velkoměstě se také nejdříve zdálo, že se tu Pavel utopí v množství lidí, rozličných zájmů, názorů, náboženství...

b) motivace pro mladší školní věk:

S mladšími dětmi můžete začít pracovním listem 23. Dáte dohromady vzkaz – povíte si, kdo to byli Akvila a Priska, kde s nimi Pavel začal spolupracovat – a proč a komu řekl ono vylučovací poselství.

c) motivace pro střední a starší věk:

Už jste se stěhovali? Už jste přecházeli do nového prostředí? (školka – škola a pod.) Co všechno jste ztratili? Co všechno bylo jiné, nové?

(Navržená motivace pomůže ujasnit, že odchod ze synagogy znamenal ztrátu známých jistot a vyžadoval odvahy. Důvodem je ovšem ukřižovaný Kristus. On se potom – jako Vzkříšený Pán – k Pavlově kroku přiznává a povzbuzuje ho k dalšímu zvěstování)

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

– **Korint** – přístavní město u přelivu mezi poloostrovem Peloponés a pevninou, sídlo římského prokonsula. Charakteristický pro něj byl pohyb a výměna zboží všeho druhu, včetně nejrozličnějších náboženských kultů. (Více – např. Biblický slovník, nebo <http://cs.wikipedia.org/wiki/Korint> římské období). Je to zatím nejvýše město na Pavlových zvěstovatelských cestách. Vzhledem k jeho významu se nabízí téma "evangelium v metropoli."

– **Klaudiova edikt a jeho funkce ve vyprávění** – Klaudiova vláda byla židům příznivá, několika edikty jim zajistil, že mohou dodržovat ustanovení Zákona. Pouze z říma je r. 52 zapudil, podle kterých autor byly důvodem i nepokoje, když někteří židé uvěřili „v Chresta“ (Krista).

Zmínka o době datovatelném ediktu propojuje příběh Skutků s „obecnými dějinami“. Příběh spásy souvisí s příběhem sv. Pavla (srv. Lk 2,1n). Zároveň se tu – při zmínce o císaři a jeho ediktu – dostává do povědomí obzoru politická moc, s jejímiž představiteli jsou od Těsaloniky nositelé evangelia konfrontováni. Tuto rovinu doporučíme zvýraznit zejména v příběhu vyprávění. Dnes můžete zdůraznit, že v rámci samotného příběhu Skutků Lukáš v Korintě svede dohromady ty, kteří „nepochodili“ v Aténách (centru helénské moudrosti a náboženství) a v římu (politickém centru říše).

– **Akvila a Priska** – jsou jako spolupracovníci zmíněni i v listech Pavlových (podle 16,3-4 jim jsou zavázány sbory z pohanských!). Zde jsou zároveň spolupracovníky v řemesle, při obživě. Jde o obvyklý rabínský

model: ?emeslem se vyd?lává na výklad. Farizeové byli zvyklí živit se vlastní prací jako „drobní živnostníci“, kdežto pro antické vnímání je vyzdvižení práce jako b?žného zp?sobu obživvy neobvyklé. Zmínka, že ten, kdo ve?ejn? vystupuje jako uznávaný ?e?ník, si „vyd?lává rukama“, mohla helénskému ?tená ?e pohoršit.

– **každou sobotu (šabat)** v. 4. – v synagoze – oslovoval Židy i Helény/?eky, tj. pohany. Ani zde „nep? eskakuje“ Izrael (viz Sk 16,13; 17,2). Dodržuje šabat, respektuje „izraelský p?dorys“, ale šabat užívá pro sv? dectví, kterým se neobrací jen k žid?m, ale i k pohan?m. Oslovuje ty, kte?í se možná shromaž?ovali jako sympatizanti, nicmén? z?stávali zatím mimo dosah mesiášských zaslíbení.

– **dosv?d?oval, že Pomazaný/Christos/Mesiáš je Ježíš** (v. 5) – titul Kristus zaznívá u samotného Pavla ve vztahu ke k?íži (1Kor 1,22), kdežto Pán odkazuje na Vzk?íšeného. Vzhledem k tomu, že je toto dosv?d?ování adresováno žid?m, m?žeme ho chápat podobn? jako v Tesalonice a Beroji – tedy na základ? zv?sti Písma, tj. Zákona a Prorok? (Sk 17,2.11). **Tato mesiášská interpretace SZa** je p?itom katecheticky významná pro nás - jako potomky k?es?an? z pohan?. U?í nás zakreslit evangelium o Ježíši do starozákonních souvislostí.

Je-li v této souvislosti ?e? o „Ježíši“, míní se p?edevším „skandální vyúst?ní“ jeho p?íb?hu – uk?ižování. Apoštol dosv?d?oval, že už starozákonní zv?st o Božím mesiášském služebníkovi dob?e hovo?í pro to, aby i tak nábožensky pohoršlivá skute?nost, jako poprava na k?íži, byla vyložena v mesiášském, tj. spásném smyslu. Tak jako se ve zv?sti prorok? B?h p?iznával k pohoršliv? trpícím a odmítaným postavám, p?iznal se i k Ježíši.

– **listy Korintským** – do sboru, který tu apoštol založil, napsal n?kolik list?, které máme zachovány jako 1. a 2. list Korintským. Jejich spojitost s Lukáš na n? p?ímo neodkazuje ani z nich necituje Na druhé stran? Lukáš dob?e ví a výslovn? práv? v korintském oddíle uvádí, že Pavel zv?stuje „Žid?m i ?ek?m“ (Sk 18,4) a že Pavel tu vede spor v otázce Ježíšova „kristovství“, totiž mesiášství uk?ižovaného (v. 5-6). To nám snad dovoluje, abychom tento oddíl chápali jako svého druhu rozvedení 1Kor 1,18-25, zejména v otázce pohoršení, které vzbuzuje „Kristus uk?ižovaný“ (viz p?edchozí odstavec).

– **odpor v?i Pavlovým výkladem** (v. 6) vyprav?? charakterizuje nejen jako polemiku, ale p?ímo jako rouhání v?i Bohu (blasfémii). Asi je správné p?ipomenout, že jako nábožensky pohoršlivé vnívid?l apoštol sám i svoje zv?stování a nebál se toho. Na odpor bereaguje apoštol prokletím ?i mocensky, ale **prorockým gestem** – „vyrazil prach“ ze svého plášt? na znamení, že s nimi nechce mít nic společného (viz Mt 10,14). Prorocký p?ístup ovšem nazna?uje - o uk?ižovaném mesiáši nelze zv?stovat mocensky, ale jen s vnit?ním p?esv?d?ením, že tak to chce Vzk?íšený.

– **„krev vaše na hlavu vaši“ je prorocký komentá?,** který vychází z pov??ení proroka Ezechiele (srv. Ez 33,4.7-9). Touto formulí ten, kdo byl v ur?ité chvíli vybrán k ur?itému poslání, p?enáší odpovědnost za p?ijetí své zv?sti na hlavy poslucha??. Pavel splnil Pánem uložené poslání vy?ídit evangelium. Jestliže jej poslucha?i ze synagogy odmítli, vydali se (v prorockém pohledu) soudu. V p?ípad? ne?ádného vy?ízení evangelia by odpovědnost za to, že poslucha?i odmítli zv?st o záchran? a vystavili se záhub?, padla na pov??eného sv?dka (jako by prolil jejich krev). V p?ípad? ?ádného vy?ízení zv?sti padá odpovědnost na n?, nikoli na toho, kdo byl pov??en.

Užití citace napovídá: zv?st o Mesiáši je t?eba vzít „smrtn? vážn?“ – jak ze strany to toho, kdo jí je pov??en, tak ze strany poslucha??. Nejde o neškodnou náboženskou konverzaci ?i spekulaci.

– **odpoutání od synagogy** (vv. 7-11) – Pavel odešel, dosl. *odst?hoval* se ze synagogy a p?enesl sídlo svého zv?stování k Justovi, bohabojnému p?íteli žid? z pohan?. Jako první uv??ivší je ovšem jmenován **Krispus**, p?edstavený synagogy. Uv??il „s celým domem“ (zmínka je typická pro druhou Pavlovu cestu – viz Lydie, žalá?ník). Vyprav??i záleží na tom, že odchod neznamená vytvo?ení společenství uzav?eného n?kdejším spolubrat?ím. Celé lí?ení je ozv?nou toho, jak náro?ný byl rozchod rané církve se synagogou (podrobn?ji viz

Úskalí).

To dokládá i „**povzbuzení ve snu**“, které se ve Sk objevuje vždy, když je třeba posunout příběh ztvárnění evangelia do nového kontextu, do odlišných poměrů.

Vzkříšený povzbuzuje Pavla **Neboj se – mluv a neml – já jsem s tebou**, což je slovo, které má souvislosti v tak klíčových pasážích Tóry a proroků. Tento výrok zadává úkol ztvárnit evangelium do základní linie událostí lidu víry a příběhu spásy. Příběh Boha, který takto povzbuzoval praotce (Gn 15,1; 26,24; 28,13), Mojžíše (Ex 3,12) a proroky (Iz 41,10; 43,5), pokračuje teď dál díky „mluvení“ odvážných svůdků Vzkříšeného Pána. Pavel toto povzbuzení slyší poté, co se rozhodl pro radikální krok: opustit synagogu – a vykládat Písmo a kázat o Mesiáši mimo zavedené náboženské prostory.

- **mnohý lid** je adresátem (18,10) - rozumí se pohané.

- **údaj o délce působení** – jeden a půl roku – dosvědčuje, že se tu zadělává na trvalou záležitost (v Korint 1,5 roku, v Efezu 3)

3. FORMULACE TÉMATU

V metropoli jako je Korint to žije. Život pohlcují obchod, honba za ziskem, zábava, vzrušení z nového a neznámého. Ale evangelium je uprostřed toho všeho třeba vzít naprosto ("smrteľn?") vážně.

4. VYKLADAČSKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

- **vaše krev na vaše hlavy** – nejde o pomstychtivý výrok ve smyslu „můžete si za všechno vaše přišší utrpení“. Jde o citaci z Ezechiele, jejíž autor poťítá s tím, že této souvislosti jeho posluchači porozumí: že tedy vřdí, jakou odpověďnost měl ve starozákonním Izraeli „strážný“ (viz Ez 33) a že ho čekala „vzporná reakce“ (Ez 2,5). Ukazuje se tu, že kniha Skutek poťítá se tetená?i obeznalými se SZ (spíše než s křesťany z pohanů s křesťany z prostředí helenizovaných židů). V tomto smyslu patří citát do sféry „písmáckých sporů a argumentů“ mezi nedávno „rozvedenou“ synagogou a církví. Takto si křesťané z tohoto okruhu zdvodňovali, proč bylo oprávněným krokem opustit synagogu a postavit se jako církev na vlastní nohy. (Že to chtělo odvahu, dokládá i citát „neboj se“ – viz Sk 18,9). Pozdější užití tohoto a podobných novozákonních citátů ke zdvodňování násilí páchaného na Židech, pogromů a antisemitismu je hrubým zneužitím – a dokladem toho, jak rychle církev přestala rozumět své vlastní Bibli.

- **vztah církve a Izraele**, shromáždění lidu Kristova a synagogy nabývá v tomto textu nové podoby – církev a její zakládající svůdkové přebírají poslání uložené Izraeli. Nejde zřejmě ještě o ?istou „substituci“, tedy nahrazení (církev je tu místo Izraele), ale rozhodně už je tu k tomuto vymezení náboh. Dnes, poté co křesťané různých vyznání opanovali prostor, víme, jak zhoubné to přineslo důsledky. Pro lid synagogy (předsudky, nepřátelství, genocidy), ale i pro lid Kristův: zapomněl svá východiska kontrolovat starozákonním zákonem prorockých zaslíbení a hrozeb.

Tohle všechno ovšem sotva může ?eřit Lukáš s Teofilem v jednom vyprávění. Něco však přece jen ?eřit mohou: Teofil se např. může zhroutit ptát, Cos to tady napsal Lukáš o té krvi? Lukáš mu to stručně vyloží, načež Teofil zareaguje: Co se stane, až „my křesťané“ nebudeme znát pořádně SZ: nebude to znamenat, že nebudou rozumět tetená?i ani tvému vyprávění, Lukáš? Ale tak hluboko přece nikdy neklesnou, může „naivně“ namítat Lukáš.

– nemělo by zaniknout, že **Lukášovo vyprávění upozoruje na neskladnost zvěsti o Mesiáši Ježíši v jakémkoli tradicionalistickém prostředí** „majitel pravdy“. Těmi mohou být dobří i křesťané, kterým se skandálnost křesťanství podařilo vyretušovat zbožnou dogmatikou i písněmi. Povzbuzující „Neboj se“ zní naopak všem, kdo s evangeliem přicházejí na nová místa, překračují hranice zabývaných tradic, epoch, zvyků.

– **nesnažte se křesťany představit jako tolerantní**, kdežto ostatní jako ty, kdo se pobuřují nad malichernostmi (např. muslimové). Bláznovství křesťanství je vždycky znova oříškem i pro křesťany, protože bere prádu pod nohama každé duchovní pýše a nadřazenosti.

5. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ

a) poznámky a osnova pro **mladší** vřk:

I. Motivace – pracovní list

II. Kde se vzali a co uměli Akvila a Priska

III. Kde s nimi Pavel začal spolupracovat

IV. Co znamená Pavlov vzkaz

V. Na novém místě přichází Pavlovo kázání poslouchat mnoho nových posluchačů

b) poznámky a osnova pro **střední a starší** školní vřk:

V rámci dnešního vyprávění doporučíme soustředit se na „skandálnost“ Ježíšova mesiášství a na Pavlovu odvahu začít na novém místě. Motivy, související se vztahem k úřadem, ponechejte do příštího pokračování.

I. Motivace

II. Teofil: Nemělo by se o Ježíši vykládat tak, aby to hned nevyvolávalo odpor?

III. Lukáš: V Korintě to chvíli vypadalo, že si apoštol našel „slušnou práci“

IV. Pravidelné výklady v synagoze

V. Mesiášství Ježíše pobuřuje majitele pravdy – odpor vůči Pavlově zvěsti

VI. Pavel odchází k „bezbožným“ sousedům

VII. Dosavadním posluchačům Pavel dosvědčuje, že se připravili o zvěst záchrany

VIII. Vzkříšený povzbuzuje Pavla

IX. Práce na novém místě má odezvu i trvání

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDEŠKA ŠORMA

S obrázkem je tentokrát lepší pracovat až po vyprávění. Není to ale jediná možnost – svůj výklad můžete také přerušit ve chvíli, kdy má Pavel reagovat na rouhání židů v Korintě s tím, že Pavlovu odpověď mají děti v obrázku nalézt.

K úkolu z obrázku: Pravou polovinu odstříhnete a rozstříháte podle řar na samostatné proužky. Levou nastříháte odzola jen ke konci řar. Volné proužky potom protkáte levou polovinou tak, aby žádné písmenko nezůstalo zakryté. Tak vznikne nápis. Pokud chcete úkol starším dětem ztížit, můžete volné proužky odstříhat předem a dát jim je tak, aby nebyly seřazeny přesně za sebou.³⁵

7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstup: Bůh je naše útočiště i síla, ve všelike soužení pomoc vždycky hotová. Hospodin zástupce jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. AMEN. (Ž 46,2.12)

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

Naskládejte dohromady různé populární i oblíbené hračky a mezině detskou bibli. Ptejte se děti, co patří k jejich nejoblíbenějším, coby ani za nic nevymýšlely... Potom můžete ukázat na obrázkovou bibli, že je dle ležitá pro vás, i když třeba mezi parádnějšími hračkami zaniká.

Ale právě od Pavla víme, že příběh o Ježíši nezanikde ani mezi oblíbenějšími a pitažlivějšími věcmi. Ani Pavel to sním neměl lehké. V městě Korint se zdálo, že nemá šanci uspět. Byl tam nejdříve sám. Ale našel si kamarády, přátele. S nimi pracoval, šil stany, prodával obchodníkům, kteří Korintem procházeli. Šli poctivě, obchodníci to od nich rádi kupovali.

Pavel také chodil vyprávět o Ježíši - svým bratrům židům. Vyprávěl stejně poctivě, jako když šil stany. Ale když jim začal říkat - nejdležitější na Ježíši je, že šel na kříž - nelíbilo se jim to ani trochu. A když jim Pavel připomenul - vždyť i v naší bibli se píše o Božích vyvolených, jak trpěli a jak je naši otcové odmítali (Josefa,...) - začali se na něj zlobit ještě víc.

Pavel se trápil - kam teď půjdu? Tady je kostel, kde se vypráví o Bohu Abrahama, Mojžíše, Davida, proroků... Venku ve městě mne určí brát nebudou. To si mám místo toho ušít nějaký stan?

Ale Ježíš mu ve snu - jako měl kdysi odmítaný Josef - řekl: Neboj se jít pryč. Klidně si ušij stan - neboj se odejít mezi lidi, kteří o Hospodinu neví ani toršku. Jen jim pokně vyprávěj.

A tak Pavel sebral odvahu a šel. Nemusel si ani šít stan. Našel se další přítel, Titus Justus - který se ho nebál pozvat k sobě domů. Měl velký dům s krásným nádvořím - tam Pavel vyprávěl. A zděrazňoval - to co dává Bůh - radost, naději, odpuštění - smíte vzít vážně. Ježíš to vzal tak vážně, že kvůli tomu i umřel na kříži. Je to krásný dar. Pro každého. Jedno, odkud jste zrovna přišli - jestli jste chudí nebo bohatí, svobodní nebo otroci, jestli se vám daří obchody nebo vám ztroskotaly lodě v bouři na moři. Každý mu můžete věřit. Každý může přijmout naději. Je to dar.

Pavla chodilo poslouchat na ten krásný dvůr čím dál víc lidí. A tak vznikl sbor v Korintu.

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. MOTIVACE

Máte chuť vyprávět o tom, že chodíte do kostela a že víte v Pána Boha, v Ježíše, díttem a lidem, o kterých víte, že se vám budou smát? Že tomu nebudou vůbec chtít rozumět? Nebo že se jim bude zdát, že jste se zbláznili? Co myslíte, nenašel by se nějaký zpěsob, jak o Ježíši vyprávět tak, aby byli všichni hned zaujati? Aby se chtěli dozvědět o něm víc, aby toužili po tom vět, že on je i jejich Spasitel?

II. PAVEL V KORINTĚ

Z Athén, města filosofů, umělců i chrámů, přešel Pavel do Korintu. Bylo to hlavní město Achaje (Řecka) Do jeho tře přístav přijížděly lodě se zbožím z celého světa. Na náměstích veliká tržiště, na každém rohu chrám, spousta bohatých lidí, laických zábavy a povyražení Tolik různých lidí z mnoha zemí... a tět do toho přešel apoštol Pavel.

Z čeho bude Pavel živ? Nemá tu nikoho, kdo by ho s láskou a rád podporoval. Ale Pavel byl zvyklý vydávat si na živobytí vlastní práci. Uměl šít stany. Brzo se v Korintě seznámil s Židem Akvilou a jeho ženou Priscillou. Ti dva museli na příkaz císaře opustit svůj domov v Římě právě proto, že byli Židé. Pavel se s nimi spřátelil. Akvila a Priscilla měli stejné řemeslo jako Pavel, také šili stany. Jak je to dobré, když člověk najde v cizím městě blízké lidi, s kterými může spolupracovat!

III. SOBOTY V SYNAGOZE

Každou sobotu chodil Pavel v Korintě do synagogy. Pavel tam nepřicházel jako nějaký cizí člověk. Jako Žid tam byl přece doma. Od dětství v synagoze vyrůstal, četl a studoval Písmo. Navštívit v cizím městě synagogu bylo pro Žida stejné, jako když my na dovolené jdeme do kostela v cizím městě nebo vesnici. Taky se tam vlastně brzy cítíme jako doma.

Jenže Pavel nechodil do synagogy poslouchat výklady jiných učitelů. On sám si bral slovo a vykládal Písmo. To tam bylo obvyklé, tak to mnozí dospělí mužové dělali. Něco však bylo na Pavlových kázáních úplně jiné. Když Pavel mluvil o přibýzích z Písma, přidával vždycky odvážně přibýh o Ježíši a jeho ukřižování. A dodával - tak jako v přibýzích Písma odmítali Josefa, Mojžíše, Davida, odmítli v Jeruzalémě Ježíše. Ale já věím, že on je ten pravý Mesiáš, kterého slibovali proroci.

IV. PAVEL VYVOLÁVÁ ODPOR

Ježíš a Mesiáš? To bylo pro mnoho posluchačů v synagoze naprosto nepřijatelné. Ten, co skončil na kříži jako zločinec? Odsouzený, poplivaný, ponížený? To přece nemůže být Mesiáš, ten očekávaný Zachránce, o kterém mluvili proroci. Ten přece bude vypadat úplně jinak! Pavlov Ježíš umřel a nic se na světě nezmenilo. A že byl vzkříšen z mrtvých a žije? No, to už se Pavel asi úplně zbláznil. Zachází si s Mojžíšem a proroky jak se mu to hodí. To není možné.

Posluchači v synagoze se proti Pavlovi vzbouřili. Posmívali se mu a i o Ježíši vedli urážlivé řeči. Pavel jim proto řekl: „Mesiáš, kterého čekáme, už přešel. Ale jestli to nechcete slyšet, jestli ho odmítáte, je to vaše vina. Udělal jsem, co jsem mohl. Dál o něm budu vykládat tím, kdo o něm chtěl slyšet. Co bylo potřeba, jsem vám řídil.“

V. PAVEL OPOUŠTÍ „DOMOV“ A NAJDE JINÝ

Pavel p?estal chodit do synagogy. Vzdal to. Vid?l, že tam jeho kázání nemá žádný ohlas. Ale nevzdal se úpln?. Hledal jiné místo a jiné lidi, kterým by mohl o Ježíši vypráv?t. A našel ho hned vedle synagogy, v dom? Tita Justa. Titus kdysi v?bec Pána Boha neznal, ale pak v n?j uv??il. Pavel mu otev?el, co dává Kristus. A Justus Pavlovi a dalším otev?el sv?j d?m. Lidé se tu scházeli a poslouchali Pavla. Mezi prvními, kdo uv??ili v Ježíše, byl p?edstavený synagogy Krispus a celá jeho rodina. Takže p?ece jen ze Žid? n?kdo uv??il! I mnozí další korintští obyvatelé uv??ili a dali se pok?tít.

VI. POVZBUZENÍ

Pavel tedy p?estal zv?stovat Žid?m, opustil ty, kdo mu byli nejbliže. Poznal, jak je t?žké p?esv?dit lidi, kte?í jsou si jisti svou pravdou a necht?jí se otev?ít ni?emu novému. Necht?jí se nechat p?ekvapit. Pavel se trápil. Ud?lal to správn?, že s nimi p?estal ?íst Písma? Je to správné, že se s nimi rozešel? Že Ve?e?i Páne slaví úpln? s jinými lidmi?

Jednou se v noci Pavlovi zdál sen. Vzk?íšený Pán mu ?íká: „Neboj se. Mluv a neml?, protože já jsem s tebou a nikdo ti neublíží. V tomto m?st? je ještě mnoho lidí, kte?í ke mn? pat?í.“

Možná práv? to pot?eboval Pavel v té chvíli slyšet. „Neboj se, mluv, já jsem s tebou.“ Tohle p?ece slyšel Abraham, Mojžíš, JOzue, Izaiáš! To znamená, že jsem na dobré cest?!, zaradoval se Pavel.

VII. ROK A P?L V KORINT?

Z?stal v Korint? rok a p?l. Záleželo mu na lidech, kte?í uv??ili v Ježíše a dali se pok?tít. Dál je u?il a v?noval se jim.

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, otevírej si nás, p?ekvapuj nás tím, jaký opravdu jsi. Dávej nám odvahu o tob? mluvit i tam, kde nám t?eba nebude nikdo rozum?t. A povzbuzuj nás jako Pavla, a? se nemusíme bát, vždy? ty jsi s námi. Amen.

10. PODN?TY PRO ROZHOVOR

– obrázek synagogy, Korintu a jeho památek (nap?. ilustrovaný NZ)

? M?že dnes slovo o uk?ižovaném Kristu n?koho pobou?it? M?že pobou?it – úspěšného sportovce – fanouška fotbalového klubu – bohatého podnikatele – fanoušky Madonny – poslucha?e ned?lního kázání? ?ím by mohlo pobou?it?

? Mají si k?es?ané a kazatelé dávat pozor na jazyk? Kdy a pro??

? Víte, kdy se naposled ozvali p?edstavitelé k?es?an?, že jsou n??ím pobou?eni?

? Víte, kde je vašem okolí synagoga? Je prázdná nebo jsou v ní shromážd?ní? Kdo má odpovědnost za to, že se vyprázdnila?

11. A ještě se ohlédn?te...

A co vaše skupinka? Budete s ní spíš ?ešit ostych z velkom?sta? Nebo šít stany a nacházet p?átele u práce? A dochází ještě d?tem, že k?í? v Pavlov? podání je náboženská provokace, i když dnes visí v každém kostele? Které d?razy z p?ípravy zvolíte?

Odkaz na pracovní list

[23 Evangelium v Korint?](#)

Odkaz na píse?

[Z p?et?žkého k?íže, který nesl Pán](#)

[Kdož by cht?l erbován býti \(EZ469\)](#)

[Ty víš \(SV348\)](#)

[Pro? pro Krista nem?li místa \(SV269\)](#)

[Široká brána \(SV140\)](#)

[Jezu Kriste, št?drý kn?že](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Biblický odkaz (kat)

[Skutky 18,1–11](#)